

Interacțiunea verbală, între ritual și strategie

Există două principii în domeniul analizelor de factură pragmatică aplicate structurilor conversaționale care au influențat în mod decisiv această perspectivă asupra funcționării limbajului: *principiul cooperării* și *principiul politeții*, amândouă având ca punct de plecare postulatul *raționalității* subiacente practicilor discursive cotidiene. În aceste condiții, valențele agonale inerente fiecărei noi actualizări a facultății limbajului au fost cu perseverență obnubilate, fiind mereu trecute în plan secundar când erau analizate principiile ce guvernează dinamica actelor de limbaj. În lucrarea de față am încercat să repunem în discuție această manieră de abordare a interacțiunilor verbale, prin luarea în considerare a două concepte cu ajutorul cărora am încercat să punem în evidență importanța majoră a agonului în înțelegerea și descrierea interacțiunilor verbale cotidiene: conversația ca *ritual* și, în același timp, ca *strategie*. Efortul nostru argumentativ s-a bazat pe convingerea că fiecare interacțiune verbală presupune, ca orice altă activitate cu caracter social, o *negociere* permanentă a statutului actorilor implicați în derularea *ritualurilor* cotidiene, negociere ce este construită pe un fundament agonal prin excelență, concretizat sub forma numeroaselor *strategii* pe care interlocutorii le pun în joc pentru realizarea propriilor lor obiective comunicative.